

Det kongelige Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartement
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Oslo, 4.mars 2015

Høring NOU 2014:9 Ny adopsjonslov

LLH – Landsforeningen for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner – viser til departementets brev av 4.12.14, og oversender med dette vårt høringssvar.

LLH er helt enige med utvalget om at barnets beste må være utgangspunkt ved enhver tillatelse til adopsjon og stebarnsadopsjon. Det er imidlertid et par bestemmelser i lovutkastet vi har betenkeligheter til, der hensynet til barnets beste ikke kan begrunne selve lovteksten. I vårt høringssvar ønsker vi å rette fokus på bestemmelsene i §§ 12 og 13.

I forhold til § 12

Ad 1.ledd:

LLH har tidligere stilt seg kritisk til et ubetinget krav om 5 års oppfostringstid for stebarnsadopsjon¹. Dette kan i enkelte tilfeller vise seg å stride mot hva som er til det beste for barnet. I dagens gjeldende rundskriv om skjønnsutøvelse ved adopsjon er det lagt opp til at saksbehandler kan foreta en skjønnsmessig vurdering i hvert enkelt tilfelle. Oppfostringstiden må "ha vart over et lengre tidsrom", uten at dette tidfestes nærmere.² LLH mener man bør videreføre denne tilliten til de organ som forvalter adopsjonsloven, der oppfostringstiden er ett av flere momenter som vurderes i forhold til hva som er til barnets beste. Eksempler på tilfeller der et ufravikelig krav vil synes særlig i strid med dette hensynet vil være der adoptivbarnet er adoptert av en enslig adoptant som senere går inn i et forpliktende samliv, samt der enslige har fått barn som følge av unnfangelse ved assistert befruktning eller surrogati i utlandet.

Ad 4.ledd:

I bestemmelsens fjerde ledd videreføres forbundet mot stebarnsadopsjon der barnet tidligere er adoptert fra et som som ikke tillater at personer av samme kjønn adopterer sammen. Utover det faktum at en slik bestemmelse ikke nødvendigvis er til barnets beste, fremstår det som diskriminering av samkjønnede par, ettersom tilsvarende krav fra barnets

¹ LLH sitt høringssvar til NOU 2009:21 "Adopsjon – Til barnets beste", datert 25.mai 2010

² Retningslinjer gitt av Barne- og familiedepartementet desember 2002, revidert i mars 2009 av Barne- og likestillingsdepartementet (Q-1045)

opprinnelsesland ikke synes å være til hinder for stebarnsadoptsjon. Flere av de land og byråer de norske adopsjonsbyråene samarbeider med stiller krav til adoptivforeldrenes alder, BMI, livssyn og statsborgerskap³, uten at dette videreføres i denne bestemmelsen om etterfølgende stebarnsadoptsjon.

I forhold til § 13

Ad 1.ledd:

Det oppstilles her et krav om at den ene ektefelle "med samtykke fra den andre ektefellen" kan adoptere dennes barn. Dette kravet er strengere enn kravet i "Midlertidig lov om overføring av foreldreskap for barn i Norge født av surrogatmor i utlandet mv.", der adopsjon på gitte vilkår kan innvilges også uten et slikt samtykke, da etter en konkret helhetsvurdering i hver enkelt sak. LLH mener at de hensyn som ligger bak bestemmelsen i den midlertidige loven bør videreføres i ny lovgivning, både i de tilfeller der man har benyttet seg av surrogati i utlandet, men også der barnet er unfanget ved assistert befruktning i utlandet etter metoder som ikke er tillatt i Norge.

Ad 2.ledd:

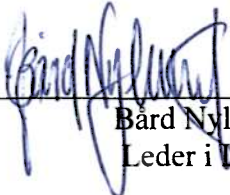
I enkelte land er det ikke mulig for samkjønnede par å inngå surrogatiavtaler. Der to menn ønsker å få barn ved hjelp av surrogat, vil kun biologisk far kunne skrive under på avtalen. Dette var for eksempel tilfelle i India. LLH mener at dette ikke bør være til hinder for stebarnsadoptsjon etter fødsel, dersom man på andre måter kan sannsynliggjøre at det å få barn på denne måten var et felles ønske hos begge foreldrene.

Ad 4.ledd:

Det er her satt en ubetinget tidsfrist på 6 måneder. LLH er enig at det er til barnets beste at adopsjon gjennomføres så snart som mulig, ikke minst av hensyn til de juridiske og økonomiske rettigheter som følger av å ha to foreldre. Dersom foreldrene av en eller annen grunn ikke leverer inn en søknad innen denne fristen, vil den skadelidende ved at man da må vente i minst 5 år, jf § 12, 1.ledd, være barnet. Det kan også bemerkes at det i enkelte land har tatt til dels lang tid før de juridiske prosessene etter fødsel har tatt lang tid, som for eksempel i Thailand, slik at foreldrene da kan komme til å oversitte denne fristen. Vi ber derfor om at man fjerner dette leddet, men heller lar dette være et ledd i helhetsvurderingen.

Utover dette har vi pr nå ingen kommentarer til lovforslaget.

Med vennlig hilsen

Bård Nylund
Leder i LLH

Oddvar F. Faltin
Juridisk rådgiver i LLH

³ <http://inoradopt.no/oversikt-inoradopts-samarbeidsland/>